

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1083

16.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politisk soldaterarbejde: SA's tradition og ånd

Del 6

DEN NYE SA (1977 - 1983)

Organisationshistorisk stammer vores nuværende nationalsocialistiske meningsfællesskab fra BDNS, via NSDAP's venner, og fra HSKG, via NSDAP/AO - begge tråde flyder til sidst sammen i det nye SA, som blev dannet i 1977. Vigtigere end afledningen fra BDNS og Freundeskreis, som kun har lokalpolitisk betydning i Hamborg, hvor den første SA-Sturm blev grundlagt, er naturligvis afledningen fra NSDAP/AO:

NSDAP/AO's betydning for opsvinget i den nationalsocialistiske bevægelse i slutningen af 1970'erne kan ikke overvurderes! Det er ikke tilfældigt, at det var i stand til at hævde sig som den mest stabile faktor i de konstante op- og nedture for de nye nazistiske grupper, og at vores Gesinnungsgemeinschaft opstod fra dets rækker, hvormed der for første gang siden 1952 opstod og overlevede en forenet, landsdækkende og magtfuld nazistisk bevægelse! I 1970'erne lykkedes det NSDAP/AO under ledelse af Gerd Lauck at undgå alle mulige afvigelser, som faktisk også blev begået af andre NS-grupper, og at udarbejde et realistisk og lovende koncept for den nationalsocialistiske frihedskamp i slutningen af vores århundrede. Hvad var det for afveje, som andre tog?

Forsøget på en taktisk ændring: Flere og flere tyske patrioter, især fra den yngre generation, fandt tilbage til nationalsocialismen. Vi havde set, at sikkerhedsmyn-

dighederne i BRD allerede havde anerkendt omkring 3000 nationalsocialister i 1986, FØR den nye organisatoriske start - mange flere gemte sig i andre grupper, dyrkede kun deres overbevisning i den mindste, private kreds og forsøgte at forblive uerkendte. Desværre ændrede dette sig næppe, selv efter grundlæggelsen af åbne nazistiske grupper, som kun var i stand til at vinde et par hundrede aktivister og tilhængere, men for det meste i deres fragmentering kom til knap et dusin til højst hundrede kammerater. Derfor forblev og forbliver mange nationalsocialister den dag i dag i andre nationale grupper og camouflerer sig der. De ønsker at arbejde i stilhed, i hemmelighed. Andre omdøber simpelthen nationalsocialismen og forsøger på den måde at undslippe nazisternes forbud og forfølgelse. Alt dette holder også nationalsocialismen i live, men det giver ingen fremskridt og forbliver ineffektivt - en fortsættelse af 1960'ernes sterilitet.

FØRERKULTENS UFULD: En stor del af skylden for den nye nazistiske bevægelses fragmentering og ineffektivitet i 1970'erne blev lagt på ambitionen og forfængeligheden hos små "ledere", der alle målte deres uimponerende udseende mod den titaniske figur Adolf Hitler og hævdede for sig selv at ville lede bevægelsen med samme autoritet og med kravet om ubegrænset personlig kommando! Da længslen efter en ny leder i vores bevægelse er meget stor, ikke mindst på grund af den smertelige svaghed og politiske ubetydelighed sammenlignet med det historiske NSDAP og dets leder, fandt hver af disse "små ledere" nogle få hengivne tilhængere, der tændte en tilsvarende kult omkring ham. Og ikke nok med det - ofte promoverede disse "ledere" ikke kun absolut kommando, men hævdede også selv retten til at "fortolke" eller endda "videreudvikle" nationalsocialismen som idé! På denne måde blev ikke kun den organisatoriske, men også den ideologiske enhed i den stadig knap nok konsoliderede unge NS-bevægelse af den nye generation bragt i fare eller umuliggjort.

DEN VÆBNEDE MODSTANDS VEJ: I lyset af nationalsocialismens konstante forfølgelse og undertrykkelse er det netop de bedste, ærligste og mest fanatiske unge aktivister, der gang på gang fristes til at forlade bekendelsens og undertrykkelsens besværlige vej og opnå en formodet hurtig succes og effekt ved at organisere en væbnet modstand. I virkeligheden - som erfaringen viser - mislykkes alle sådanne forsøg efter et par måneder på grund af sikkerhedsapparatet i FRG, tværtimod: Ubevidst spiller sådanne kammerater et djævelsk, perverst spil for det herskende system - ved at forfølge dem driver systemet bevidst de militante til væbnet modstand, fordi det undertrykker ethvert lovligt og frit forsøg på nationalsocialistisk propagandaarbejde; på den anden side misbruges desperate reaktioner og eksplosioner af væbnet modstand, som er vokset ud af berettiget indignation, efter deres knusning igen til agitation og som påskud for fortsættelsen af naziforbuddets særlove!

DET TEMPERATE FORSØG PÅ AT GENGRUNDE NSDAP: For at overvinde fragmenteringen, for igen at muliggøre en bindende definition af nationalsocialistiske ideer og politikker såvel som konkret, lovende politisk arbejde, faldt kammerater i 1970'erne gentagne gange for ideen om at gengrundere NSDAP, hvilket i sig selv var korrekt. Men det mislykkedes regelmæssigt på grund af den numeriske og organisatoriske svaghed i den nuværende NS-bevægelse. Gengrundlæggelsen skal forberedes omhyggeligt og gennemføres med omtanke - et forhastet forsøg på gengrundlæggelse er skadeligt, en karikatur og dermed en fornærmelse mod Førerens parti!

NSDAP/AO slap ud af alle disse politiske blindgyder:

Den camouflerede sig ikke, som nationalsocialisterne gjorde i NPD og andre nationalkonservative foreninger og forsøgte at gøre inden for rammerne af Fascistisk Front og Socialistisk Folkebevægelse, men organiserede sig som en klart nationalsocialistisk bevægelse.

Den udråbte ikke en ny "leder", som især Roeder-bevægelsen gjorde, og den hævdede heller ikke retten til at ændre, udvikle eller endda forfalske den nationalsocialistiske idé. I stedet for at adlyde en ny FÜHRER, lærte den nationalsocialisterne at anerkende PARTEI's ledelsesopgave.

Den opfordrede ikke til væbnet modstand, som Den Europæiske Befrielsesfront og endda NSKG havde gjort, men udviklede konceptet om den "propagandistiske undergrund".

Og endelig gjorde den ikke krav på at være det nye NSDAP, som grupper af nationalsocialister uden held gjorde igen og igen i 1970, 1976 og 1979, men var tilfreds med de praktiske organisatoriske opgaver med at forberede og fremme den nye grundlæggelse af NSDAP som dets udenrigs- og strukturorganisation. Denne arbejdsmetode og realistiske vurdering af mulighederne og chancerne i det nationalsocialistiske organisationsarbejde vandt de nationalsocialister for NSDAP/AO, som ikke ville stille sig tilfreds med politisk selvtilfredsstillelse og nazistiske spil, men søgte et klart og overbevisende koncept. Men dens radikalisme og loyalitet over for NSDAP's historiske stil vandt også AO mange af de uorganiserede, revolutionært indstillede unge, som simpelthen i nationalsocialismen genkendte den skarpeste og mest nådesløse krigserklæring mod det borgerlige system.

I slutningen af 1970'erne blev NSDAP/AO således den stærkeste NS-gruppe i den nye bevægelse. Og derfor tiltrak den også de mest radikale og konsekvente militante, som kom fra JN og WJ og fandt vej ind i NSDAP/AO's rækker. Mange af disse militante var dog ikke tilfredse med at organisere sig i små celler i overensstemmelse med NSDAP/AO's arbejdsretningslinjer, som forbød dem at

kontakte hinanden og begrænsede dem til natlige, illegale propagandaoperationer. Selvom denne taktik var berettiget af sikkerhedsmæssige årsager, var det ikke nok for de unge militantes aktivisme og fællesskabsfølelse. Den første, der forstod dette, var "Armin", daværende koordinator for NSDAP/AO i det føderale område i 1976. Han kom fra en fanatisk nationalsocialistisk familie, hans far var SA-leder, han havde selv været aktiv i HJ allerede som seksårig i kamptiden, hvorfor han var bærer af HJ's gyldne æresnål. Og han udviklede kravet om at danne en ensartet og stramt organiseret troppe af politiske soldater fra de mest aktive krigere i NSDAP/AO, på trods af alle sikkerhedsproblemer i undergrunden - en SA af NSDAP/AO. Selvom han allerede havde fået gennemført landsdækkende propagandaoffensiver for NSDAP/AO siden 1976, var en egentlig organisation endnu ikke blevet født.

Det skete lige så meget ved et tilfælde som ved skæbnens ugunst i marts 1977 i forbindelse med NPD's nationale partikonference i Hannover. Aftenen før havde der været et centralt JN-møde, som skulle afsluttes med et fakkeltog i skumringen. Da demonstranterne begyndte at forme sig til et optog, lød der pludselig en stemme fra mørket: "AO bagud!" Alle de kammerater, der hidtil havde erklæret deres troskab til NSDAP/AO hver for sig, uden at kende til hinanden, stillede sig op bagved og indså pludselig, at de udgjorde mere end en tredjedel af den samlede styrke. Det var en fascinerende oplevelse at bryde ud af isolationen i små grupper og gøre en ende på følelsen af at stå alene mod alle med kun få kammerater. Den weekend, under indtryk af denne oplevelse og efter en samtale med "Armin", som forklarede mig AO's strategi og taktik, meldte jeg mig ind i NSDAP/AO fra NSDAP's Venner og fik til opgave at opbygge en SA-storm i Hamborg!

Et par uger senere - den 8. maj 1977 - grundlagde jeg sammen med to andre kammerater den første SA-formation i efterkrigstiden, "SA Storm Hamburg 8. maj".

Det viste sig at være afgørende for vores samfunds historie, at vi mødtes under jorden og dermed skabte en illegal organisation helt fra begyndelsen. Det var først med grundlæggelsen af Aktionsfronten af Nationalsocialister (ANS) som en fremskudt organisation i november 1977, at vi i det mindste delvist kom ud af illegaliteten. Sammen med vores holdning til livet som politiske soldater i traditionen fra SA var det denne underjordiske fødsel, der fra starten fjernede enhver frygt for forfølgelse og forbud, som havde lammet alle nationale grupper i årtier, og dermed sikrede vores succes!

Da vi faktisk blev forbudt i december 1983, ændrede det ikke noget for os. Vi holdt bare sammen og begyndte at danne nye organisationsformer!

Vores SA-storm i Hamborg var også den første i efterkrigstiden, der klart formulerede sin forpligtelse over for SA's ånd, hvilket kom til udtryk i "Den

politiske soldats 10 bud", der blev offentliggjort i det første nummer af vores månedlige undergrundsmagasin, "DER STURM - SA-Kampfblatt für Hamburg und Umgebung" i juni 1977. Samme år vedtog den af os uafhængige "Kampfgruppe Großdeutschland" (KGD) i Frankfurt også de 10 bud som bindende for sig selv - og i januar 1983, efter fusionen af ANS med "Nationale Aktivister" og det efterfølgende landsdækkende gennembrud, blev de endelig bindende for hele vores tankefællesskab overalt i Tyskland!

NSDAP/AO's SA forberedte sig hurtigt. Efter Hamborg blev der også dannet SA-storme i Hannover, Braunschweig, Nordrhein-Westfalen og til sidst endda München - i december 1977 blev der på et Führerthing i Hessen dannet en stabsledelse for SA, og "Armin" blev udnævnt til stabschef. I april 1978 udkom det første efterkrigsnummer af Völkischer Beobachter - udgivet af SA's stabsledelse som en anerkendelse af NSDAP/AO-partiledelsens ledende rolle. Og dog, i revolutionær praksis skulle berettigelsen af NSDAP/AO-ledelsens advarsel mod en stram undergrundskonsolidering og dannelsen af et undergrundscener i det besatte område af Riget blive tydelig.

Allerede i september 1977 blev SA-stormen i Hamborg afsløret, og det underjordiske arbejde, som konsekvent blev udført på trods af stigende tab på grund af forfølgelse og fængsling, mislykkedes endeligt i slutningen af 1979 med arrestationen af SA-stabschefen "Armin", som til sidst endda mislykkedes med at modvirke en drift til væbnet modstand, brød sammen ved sammenbruddet af hans arbejde i fængslet og begyndte at rase mod sig selv og alle andre og isolere sig selv fuldstændigt. Det er grunden til, at jeg ikke ønsker at nævne navnet på den mand, der som menneske i sidste ende fejlede som stabschef for SA med kodenavnet "Armin", men som for en bestemt del af vores frihedskamp fik en stor betydning og en uforgængelig fortjeneste.

SA-stormen i Hamborg blev naturligvis kun delvist inddraget i sammenbruddet af NSDAP/AO's SA, da den under min ledelse for længst var ophørt med at begrænse sig til undergrundsarbejde, men siden grundlæggelsen af ANS i november 1977 havde koncentreret sig mere og mere om lovligt, offentligt propagandaarbejde.

I de følgende hårde år frem til januar 1983 blev SNE også konfronteret med alle de allerede beskrevne afvigelser, som blev bragt som fristelser til de nationalsocialister, der var organiseret i vores rækker, både inden for og uden for vores rækker. Men vores troppers oprindelse fra NSDAP/AO og engagementet i dets koncept gjorde det muligt for SNE at overleve på trods af tab og alvorlige problemer og kriser. Med orienteringen mod offentligt propagandaarbejde opstod der imidlertid mange spørgsmål og problemer, som NSDAP/AO-konceptet, der var orienteret mod rent undergrundsarbejde, ikke længere gav et svar på. I disse

vanskelige tider dannede vores samfund endelig en klar opfattelse af nødvendigheden af og formerne for offentlig propaganda og organisatorisk arbejde for nationalsocialister i SA's tradition og ånd, som gik langt ud over NSDAP/AO's opfattelse, men ikke modsagde den, men supplerede den på en meningsfuld måde. Resultatet af denne modningsproces i vores tropper blev formuleret i ANS/NA's organisatoriske orden fra marts 1983:

"ANS/NA ser sig selv som den juridiske arm af den nye generations nationalsocialistiske bevægelse i traditionen fra SA og kæmper politisk for ophævelsen af NS-forbuddet. Det er forpligtet på kernen og betydningen af NSDAP's 25-punktsprogram af 24. februar 1920, afviser vold til gennemførelse af politiske mål og bestræber sig på at arbejde inden for rammerne af de eksisterende love. ANS/NA vil opløses, så snart det igen er muligt at genetablere NSDAP som et lovligt parti i Tyskland, og vil derefter stille sine kadre til rådighed for det!"

Dermed havde det nye SA endelig fundet sit organisatoriske koncept, sin stil og sin indstilling til livet og kunne nu gå målrettet til værks. Gennembruddet i 1983 viste, at det var rigtigt: Allerede i sommeren samme år havde det organisatoriske grundlag bredt sig så meget, at stiftelsen af et valgparti under navnet "Aktion Ausländerückführung - Volksbewegung gegen Überfremdung und Umweltzerstörung" (AAR) blev mulig. Dermed var vores fællesskab i bund og grund allerede vokset ud af sin begrænsning som SA og havde taget det næste skridt mod at opbygge et nationalsocialistisk PARTEI (om forskellen og forholdet mellem parti og SA henviser jeg endnu en gang til de to første kapitler i dette skrift som en påmindelse). I slutningen af året var flere hundrede politiske soldater organiseret i ANS/NA's rækker i 36 kammeratskaber og ni føderale stater. Men før dette var opnået, måtte vores fællesskab stadig overvinde en farlig krise - konfrontationen med en fremvoksende SS-fløj inden for tropperne!

Der er mange misforståelser om vores fællesskabs holdning til SS: Vi er ikke bare fjendtligt indstillet over for SS; i begyndelsen havde vi, som beskrevet, blot en positiv tilgang til SA's tradition og ånd, uden at forbinde dette med en krigserklæring mod SS's tradition og ånd, som oprindeligt kun var udtryk for en yderligere intensiveret holdning til livet som politisk soldat. Ganske vist medførte vores engagement i SA også en velovervejet og kritisk vurdering af tragedien den 30. juni 1934, og allerede i det andet efterkrigsnummer af Völkischer Beobachter, i efteråret 1978, bekendtgjorde SA's stabsledelse på vegne af NSDAP/AO rehabiliteringen af Ernst Röhm og anerkendelsen af ham som en stor nationalsocialistisk revolutionær. Dette betød dog ikke en front mod SS, men kun en intensiveret afvisning af reaktionen.

Vores kritiske holdning til SS begyndte først i sommeren 1983, da vi måtte

bevidne, at en organisationsskadelig gruppe omkring det daværende medlem af ANS/NA's organisatoriske ledelse, Arnd-Heinz Marx, opførte sig mere og mere barsk og afvisende over for SA's tradition og ånd og omvendt identificerede sig mere og mere med det historiske SS - og netop IKKE med SS, Det var netop IKKE med SS, for så vidt som det inkarnerede de samme idealer og holdninger som SA, men snarere med SS's partifjendtlige tradition, som ideologisk betød en dogmatisk degeneration, organisatorisk en selvstændighed og livssynsmæssigt et arrogant, ukompromitteret krav om at herske over bevægelsen. I efteråret 1983 nåede den snigende krise sit klimaks, da Marx mod min ordre lod kammerater fra Frankfurt- og Hanau-kammeraterne sværge i HANS PERSON.

Det var ikke kun utåleligt inden for organisationen, at bevægelsens nr. 3 uden hensyn til de to andre medlemmer af den organisatoriske ledelse dermed aflagde troskabsed til sin person - det var også utåleligt ideologisk, da ingen efter lederens død har ret til at identificere sin person med partiet og kræve underordning til personen i stedet for til partiet. Dette provokerende krav om vilkårligt herredømme over bevægelsen, i stedet for at arbejde og kæmpe som ledelseskammerat i og for fællesskabet, som vi krævede i SA's tradition, og retfærdiggørelsen af dette angreb på vores selvbillede og vores organisation med et tilbageblik på det historiske SS, som snart blev fulgt op af dels insinuerende, dels truende hentydninger til 30. juni, førte til, at vi ikke bare ekskluderede gruppen omkring Marx, men nu også offentligt præciserede vores holdning til det historiske SS på den måde, som er beskrevet i kapitel 6.

Da Marx ikke indstillede sin kamp mod bevægelsen og for dens splittelsesbestrebelse, men endda intensiverede den gennem personlige mordforsøg mod ledende kammerater i vores fællesskab og intriger, måtte vi udstøde ham og hans tilhængere og erklære dem for skadedyr for partiet. I forbindelse med dette blev den 30. juni erklæret for "Kampdag mod reaktion", som er blevet fejret hvert år siden 1984, i opposition til de tendenser, der er skadelige for partiet, og som objektivt set tjener reaktionen. Selv om Marx i dag er sunket ned i en afgrund af fuldstændig irrelevans, er det stadig nødvendigt at være på vagt over for de tendenser, som han legemliggjorde, og som han ønskede at smadre vores bevægelse med. Dette forklarer vores kritiske holdning til det historiske SS, som han henviste til i sine partiskadelige intriger, uden at vi derfor fordømmer alt, hvad der har med SS at gøre, eller er blinde for alle de store og eksemplariske ting, som SS-kammerater og frem for alt Waffen-SS-kammerater opnåede, og som vi bestemt inkluderer i vores forståelse af tradition!

Da Marx blev ekskluderet fra vores fællesskab i efteråret 1983, blev krisen stort set løst, og den grundlæggende kammeratlige holdning i ledelsen og

blandt tilhængerne blev genoprettet.

I slutningen af 1983 kunne vi med stolthed konstatere, at der for første gang siden 1952 igen var en fungerende, landsdækkende, forenet nationalsocialistisk bevægelse. Den omfattede allerede på det tidspunkt ikke kun det nye SA - som var indbegrebet af kammeratskabet mellem de nationale aktivister og ANS' kadre - men også, under ledelse af den tidligere SRP-aktivist og ridderkorsindehaver Otto Riehs, en "Vennekreds for tysk politik", som organiserede vores tilhængere af den ældre generation, en virksomhedsцелеorganisation og en pigeforening. Organisatorisk uafhængigt, men politisk under ledelse af min stedfortræder Thomas Brehl, var der også valgpartiet AAR. SA var allerede blevet en reel, lille, men aktiv folkebevægelse, selv om de politiske soldater klart dominerede numerisk og politisk. I slutningen af 1983 blev det derfor besluttet, at ANS/NA i det kommende år skulle træde mere i baggrunden for at konsolidere og uddanne sine kadre, mens den politiske vægt skulle lægges på udvidelsen af AAR og grenene af vores bevægelse, som nu praktisk talt var blevet DEN nationalsocialistiske bevægelse par excellence!

Men den 7. december 1983 blev ANS/NA med dets underafdelinger samt AAR forbudt af Bonn-systemet. Historien om det nye SA, vores aktionsfront af nationalsocialister, sluttede således i sin tidligere form - kampen skiftede til en NY FRONT!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligt filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden - her (www.movingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER

Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2022 (126)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His reasons are anti-White immigration, culture dilution, and re-orienting.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lank

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
 Hundredvis af bøger på mange sprog
 Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!